

JABALYA

Nieuwsbrief Stichting Groningen-Jabalya

Van de redactie

Voor u ligt het 16de nummer van de nieuwsbrief. Veel aandacht voor de situatie in Gaza die met de dag beroerder wordt. Al sinds de verkiezingsoverwinning van Hamas wordt Gaza onderworpen aan een soort middeleeuws beleg. Volledig omsingeld en praktisch afgesloten van de buitenwereld. En ondertussen gaat het geweld ook door. Vooral nu de oorlog in Libanon is afgelopen, heeft het Israëlische leger weer vollop aandacht voor Gaza en dat betekent weer bijna dagelijks doden en gewonden. Een artikel over de impact op het dagelijkse leven. Naar aanleiding van deze acute situatie zijn wij als stichting een campagne gestart onder de titel Groningen voor Jabalya waarbij we geld inzamelen voor de Palestine Medical Relief Society. Wij hebben ze vorig jaar een bezoek gebracht en waren toen al onder de indruk van hun werk. Jamal Al Razzi, vorig jaar onze gastheer, legt uit onder welke omstandigheden de PMRS nu moet werken. En aandacht voor de verkiezingsprogramma's met de vraag wat de partijen schrijven over Israël/Palestina. En een agenda met enkele interessante bijeenkomsten in Groningen rond het thema Palestina.

Groningen steunt het PMRS

Dit voorjaar konden we bekend maken dat de gemeente Groningen bereid is de contacten met Palestijnse gemeente Jabalya te continueren en uit te bouwen (zie ook het vorige nummer van de Jabalya nieuwsbrief). Tegelijkertijd werd dit goede nieuws echter overstemd door de zich nog immer verslechterende situatie in Palestina en met name in Gaza en dus ook Jabalya. In afwachting van het herstarten van vanuit Groningen gesteunde activiteiten in Jabalya vond de Stichting Groningen-Jabalya dat de voortdurende ramp in Gaza niet genegeerd kon worden. Het is geen natuurramp maar een ramp veroorzaakt door de aanhoudende oorlogshandelingen van het Israëlische leger en verergerd door het opschorten van de internationale hulp na de verkiezingsoverwinning van Hamas. Het is een humanitaire ramp die duizenden kinderen, vrouwen en mannen in Jabalya rechtstreeks treft. De Stichting Groningen-Jabalya is daarom begin deze zomer een inzamelingsactie voor medische en humanitaire hulp gestart.

Zomerregen

Onder de cynische naam "Zomerregen" startte Israël deze zomer een militaire campagne om de sinds 25 juni ontvoerde korporaal Gilad Shalit vrij te krijgen. Een campagne die nog steeds voortduurt, en elke dag weer slachtoffers maakt. Sinds de aanvang van deze militaire operatie zijn meer dan 200 Palestijnen gedood, waaronder meer dan 40 kinderen, en honderden burgers raakten

gewond. In dezelfde periode is 1 IDF soldaat gedood en zijn 26 Israëli's gewond geraakt door zelfgemaakte raketten die vanuit de Gazastrook op Israël afgevuurd zijn. Na de al maanden aanhoudende politiek van isolatie van de Hamas-regering waren de voorraden van eerste levensbehoeften in de Gaza-strook al tot een minimum geslonken. Inmiddels leeft 70 % van de bevolking in Gaza onder de armoedegrens en meer dan 40 % van de beroepsbe-

Vervolg op pagina 2

Vervolg van voorpagina

volking heeft geen werk. Van hen die wel werk hebben is het salaris vaak al maanden niet uitbetaald. Stakingen van het overheidspersoneel zoals onderwijzers, vuilnisophalers en medewerkers van het waterbedrijf dreigen het openbare leven totaal te ontwrichten. Meer dan tweederde van de bevolking is afhankelijk van voedselhulp van de Verenigde Naties. Maar ook die hulp wordt ernstig bedreigd omdat slechts een beperkte hoeveelheid humanitaire hulp de Gazastrook bereikt sinds de volledige afsluiting op 15 augustus 2006 van de Karni grensovergang (Karni crossing). Ook toegang van hulpverleners tot het gebied is aan beperkingen gebonden. De voortdurende invallen van het Israëlische leger in de Gaza-strook en de daarbij uitgevoerde bombardementen op de civiele infrastructuur, waaronder wegen, bruggen en de enige elektriciteitscentrale, hebben de nood snel verergerd. Ziekenhuizen dreigen zonder brandstof te komen om de generatoren aan de praat te houden en noodzakelijke medicijnen zijn niet meer voorradig. Ook het waterbedrijf heeft grote tekorten aan brandstof om de pompen te laten werken. Gevolg is dat huishoudens grotendeels zonder water komen te zitten en rioolwater niet afgevoerd kan worden. Dit heeft uiteraard directe gevolgen voor de volksgezondheid. De Wereld Gezondheid Organisatie (WHO) meldt een toename van 160% van diarreegevallen ten opzichte van dezelfde periode in het vorige jaar. Samenvattend is er sprake van een humanitaire ramp in Gaza en vooral kinderen dreigen hiervan het slachtoffer te worden.

Medische hulp voor Gaza

De afgelopen jaren heeft de Stichting Groningen-Jabalya op gebeurtenissen als de huidige met bezorgdheid gereageerd. Zij riep de Groningse politiek op haar bezorgdheid aan Den Haag kenbaar te maken. Wij blijven dat doen, maar hebben deze keer ook voor een andere aanpak gekozen. Omdat de VS en de EU hebben besloten niet langer directe humanitaire steun te geven aan de Hamas-regering en alle financiering via deze regering blokkeren, wil de Stichting Groningen-Jabalya via de particuliere organisatie "Palestine Medical Relief

Society" (PMRS) de medische hulpverlening ondersteunen. Vorig jaar heeft een delegatie van onze Stichting een werkbezoek gebracht aan Jabalya. Daarbij hebben we een aantal onafhankelijke organisaties bezocht. Eén daarvan was de Palestine Medical Relief Society (PMRS). De PMRS verzorgt in Jabalya een groot aantal medische voorzieningen waaronder eerstelijns gezondheidszorg, speciale programma's voor vrouwen en jeugd, mobiele klinieken voor noodsituaties, fysiotherapie, en gehandicaptenzorg. De benadering is niet alleen puur medisch, maar behelst ook aandacht voor hygiëne, sport, kunst en muziek. Omdat de reguliere medische hulp via het Ministerie van Gezondheid door de blokkade van de financiële geldstromen aan de Hamas-regering en de afsluiting van Gaza voor een groot deel wegvalt, is bij de PMRS de vraag naar noodhulp enorm toegenomen. Continuerende Israëlische aanvallen en de gevolgen daarvan voor de burger-bevolking versterken die vraag nog meer. Ook de PMRS heeft gebrek aan middelen. Uit alle macht probeert men de noodhulp overeind te houden. Daarvoor heeft de PMRS behoefte aan generatoren om de medische hulpposten in Jabalya in werking te houden, en aan medicijnen en verband voor eerste hulp. Verder is er veel geld nodig voor ambulances en mobiele klinieken. Vanuit de Stichting Groningen-Jabalya hebben we daarom sinds juni 2006 een inzamelingsactie lopen om de PMRS daarin te ondersteunen. Tot op heden is zo'n 4000 euro bijeengebracht en aan de PMRS overgemaakt. Dat is een prachtig bedrag maar natuurlijk niet genoeg om alle hulp te kunnen bieden die onder de huidige omstandigheden gevraagd wordt. Daarom hebben we besloten deze actie tot minimaal het eind van dit jaar door te zetten. Heeft u nog niet gestort, of wilt u nogmaals storten dan kunt u dat dus nog steeds doen. Mede namens de PMRS en de bevolking van Jabalya danken we iedereen die via deze weg helpt de nood te lenigen. Maak van de infame "zomerregen" een regen van solidariteit!

Stort nu! Help Gaza! Help Jabalya!
Giro 6687678, t.n.v. St Groningen-Jabalya o.v.v. "PMRS"

PMRS werkt onder moeilijke omstandigheden

Uit een telefoongesprek met Jamal al Razzi, onze gastheer in mei 2005, blijkt het volgende:

We moeten ons geen illusies maken dat de situatie verbetert. Daar zorgt de steeds harder wordende Israëlische bezetting wel voor. Enerzijds worden levensmiddelen en basisbehoeften maar mondjesmaat binnengelaten, anderzijds zijn salarissen van werknemers bij de overheid al maanden niet betaald en hebben de mensen amper koopkracht om basisbehoeften aan te schaffen. Door o.a. generatoren is af en toe wel elektriciteit beschikbaar maar hooguit een paar uur op een dag. Water, en dan vooral schoon water, is een groot probleem. Onder deze omstandigheden is er grote spanning tussen mensen en tussen verschillende politieke groepen.

De PMRS krijgt als NGO wel nog geld via donoren (zij het minder) en de werknemers ontvangen wel een salaris wat een grote verantwoordelijkheid meebrengt, want daar moeten veel (verre) familieleden en burens van ondersteund worden. De PMRS kan ook medicijnen, verband, brandstof aanschaffen. Beperkende factor is de hoeveelheid geld, niet de beschikbare hoeveelheid medicijnen etc.; als ze meer geld zouden hebben zouden ze meer kunnen kopen.

Nog steeds slaagt de PMRS er in om niet alleen met noodhulp bezig te zijn, ook belangrijke delen van de structurelere programma's, zoals de integratie van gehandicapten in samenleving, kunnen nog overeind gehouden worden. Maar de behoefte aan fondsen om dit allemaal te betalen is groot.

Jamal onderstreepte nog dat daarbij niet alleen het geld van belang is. Ook het signaal dat er achter zit: 'ergens anders op de wereld zijn nog mensen die aan ons denken' is een grote ondersteuning. Hij hoopte dat Groningen-Jabalya hiermee door zou gaan.

Hoe is de situatie nu in Jabalya?

Bijna vier maand duurt de verhevigde bezetting van de Gaza-strook nu. Dagelijks worden her en der in de strook aanvallen uitgevoerd, door helikopters of met tanks. Waar die acties plaatsvinden is altijd een verrassing, Ook Jabalya is geregeld aan de beurt. Er komen in Jabalya dagelijks 3 of 4 mensen om vanwege Israëliisch vuur. Burgers voor het grootste gedeelte. De afgelopen week zijn er weer boomgaarden in Jabalya vernietigd.

Het oostelijk deel van Jabalya is nu vrijwel boomloos geworden. En dat betekent dat nu ook de laatste boeren zonder inkomen zijn komen te zitten. Beit Hanoun, dorpje te noorden van Jabalya is onlangs weer door het Israëliische leger verlaten. Niet nadat alle infrastructuur op het gebied van elektriciteit en watervoorziening vernietigd is. Sinds februari zijn er geen salarissen meer uitbetaald. Soms is er wat geld dat verdeeld wordt onder de werknemers. Maar dat is lang niet voldoende om de kosten van het leven te bekostigen. Taxi's, de belangrijkste vormen van openbaar vervoer, rijden niet meer.

Degenen die nog wel rijden moeten wel astronomische bedragen vragen voor de rit, vanwege de hoge kosten voor benzine. De vuilnis ligt opgestapeld in de straten. Het stinkt overal, zo langzamerhand overheerst de pislucht. De situatie verergerd zich dagelijks. De mensen zijn zo in paniek dat ze elkaar naar het leven gaan staan. Weliswaar hebben de politie en de Hamas-milities een niet aanvalsverdrag ten opzichte van elkaar afgesloten, de rechteloosheid op straat is toegenomen. Berovingen, een fenomeen dat eigenlijk in Gaza nauwelijks voor kwam, zijn schering en inslag. Aan alles is gebrek. Alles is roofgoed. Met lede ogen ziet men aan waar dit heengaat. Tegelijkertijd zijn de meeste mensen het er mee eens niet te buigen voor de Israëliische druk, en steunen de eisen van de ontvoerders van Gilad Shalit, de Israëliische korporaal die sinds juni ergens in de Gaza-strook wordt vastgehouden. Het is buigen of barsten. Barsten dus maar.

De UNWRA (de VN-organisatie in de Palestijnse gebieden) gaven de leerlingen van hun scholen aan het eind van de Ramadan 100 shekel (20 Euro) mee naar huis t.b.v. de viering van het suikerfeest. De economie veert daardoor weer even op. Een lichtpuntje in deze moeilijke tijden.

De binnenkant van het Jeugdcentrum in Jabalya voordat de ramen kapot gingen door een nabije bominslag.

De tweede kamerverkiezingen en de Palestijnse kwestie

Naar aanleiding van de parlementsverkiezingen op 22 november hebben alle partijen naast de nieuwe kandidatenlijsten ook hun nieuwe partijprogramma's gepresenteerd. Interessante vraag is wat de partijen zeggen over het conflict tussen Israël en Palestina, omdat daaruit wellicht kan worden afgeleid wat we op dit punt hebben te verwachten van een toekomstige regering. Dat laatste is natuurlijk een beetje koffiedik kijken aangezien dat beleid erg afhankelijk is van de uiteindelijke coalitie die tot stand zal komen, maar de partijprogramma's bepalen voor de partijen wel de inzet in de onderhandelingen.

GROENLINKS

Om maar met de deur in huis te vallen: er is geen aanleiding om al te optimistisch te zijn. Dat hangt overigens vooral samen met de verwachting, gebaseerd op de opiniepeilingen, dat een linkse coalitie (PvdA, GroenLinks, SP) er niet inzit. Van deze coalitie zou, als het gaat om de Palestijnse kwestie, meer verwacht mogen worden dan van elke andere coalitie.

De standpunten van PvdA en GL komen aardig overeen en gaan verder dan het huidige beleid van de huidige regering

GroenLinks "Het is cruciaal dat er een democratische Palestijnse staat komt, en dat Israël daaraan meewerkt. De muur op Palestijns grondgebied moet worden afgebroken en Nederzettingen ontmantelt. De Europese Unie moet de druk maximaal opvoeren op de partijen in het Midden-Oosten en de Verenigde Staten om eindelijk tot echte oplossingen te komen. De spiraal van geweld en vergelding moet worden gestopt."

PvdA "De EU moet zich krachtiger laten horen in het Midden-Oosten. Uitgangspunt is de erkenning van Israël en Palestina als twee levensvatbare staten op basis van de resoluties van de VN-Veiligheidsraad. Mensenrechten en internationaal recht staan voorop, geweldgebruik en terroristische aanslagen keuren we af. Er moet een einde komen aan de nederzettingenpolitiek en de door Israël gebouwde scheidingsmuur moet worden afgebroken. De democratisering in de Palestijnse

gebieden en andere landen in de regio wordt ondersteund met een kritische dialoog."

Vreemd genoeg heeft de SP in haar programma geen concrete passage aan de kwestie gewijd, behalve de zeer algemene opmerking "dat wij moeten werken aan het oplossen van hardnekkige conflicten zoals die in het Midden-Oosten." Maar gezien de opstelling van de partij o.a. van Anja Meulenbelt hoeven we niet aan te nemen dat zij in deze kwestie niet zou meegaan in een scherpere opstelling. Wellicht dat men bij de SP ervan uitgaat dat hun standpunt op dit dossier wel bekend is en om die reden niet expliciet in het partijprogramma vermeld hoeft te worden.

Van een linkse coalitie (PvdA, Groen Links, SP) zou, als het gaat om de Palestijnse kwestie, meer verwacht mogen worden dan van elke andere coalitie.

Als we nu vanaf de linkervleugel van het politieke spectrum in de richting van de rechterzijde gaan komen we als eerste D66 tegen. Positief is de volgende zin: "D66 erkent het recht van de Palestijnen op een levensvatbare Palestijnse staat." Minder overtuigend is de rest van de tekst: "Er moet daarbij een acceptabele oplossing gevonden worden voor alle drie 'geloven van het boek' en voor het probleem rond Jeruzalem en de heilige plaatsen." Dat is een soort bezweringsformule zonder zelf concreet te omschrijven wat die acceptabele

PARTIJ VAN DE ARBEID

oplossing dan zou moeten zijn. Bovendien is het in dit verband vreemd om de hele nederzettingen-

politiek van de Israëlische regering inclusief de bouw van De Muur niet te benoemen omdat die de vorming van die Palestijnse staat in de praktijk onmogelijk maakt. D66, een warme pleitbezorger van het internationale recht, had kunnen verwijzen naar de uitspraak van het Internationaal gerechtshof uit 2004 waarin die nederzettingenpolitiek ondubbelzinnig wordt veroordeeld. De conclusie is dat D66 wel graag een levensvatbare Palestijnse staat zegt te willen maar geen idee heeft hoe dat vervolgens gerealiseerd zou moeten worden.

Maar het kan nog erger. In de programma's van CDA, VVD, EENNL, Wilders, LPF komt het Palestijns

Israëlische conflict niet voor. De kleine rechtse partijen besteden eigenlijk helemaal geen aandacht aan het buitenland. Blijkbaar gaan die partijen ervan uit dat hun kiezers dit soort ver-van-mijn-bed onderwerpen koud laat. Alleen Wilders heeft nog een sneer richting Hamas, maar daar houdt de interesse op. In dat licht is het ook teleurstellend en

zelfs zorgwekkend dat ook grote partijen zoals de VVD nauwelijks aandacht besteden aan het buitenland. De VVD maakt zich er van af door slechts

313 woorden te besteden aan alle buitenland onderwerpen. Dan is het ook geen verrassing dat Palestina er niet in voor komt. Gezien de opstelling van de VVD fractie is dat overigens geen geruststelling. Het CDA besteedt weliswaar een heel hoofdstuk aan het buitenland, maar ook hier geen concrete verwijzing naar Israël/Palestina maar ook niet naar Irak of Afghanistan. Alle punten zijn in zeer algemene termen geformuleerd zoals dit: "Europa kan bij het streven naar vrede, veiligheid en rechtvaardige mondiale verhoudingen alleen iets betekenen als het zelf eensgezind en ambitieus is. Het zal moeten investeren in een overtuigende gemeenschappelijke buiten-

"D66 erkend het recht van de Palestijnen op een levensvatbare Palestijnse staat."

landse politiek." Hoe die buitenlandse politiek er wat het CDA betreft moet uitzien, krijgen we echter niet te lezen.

Tot slot verdient de Christenunie nog speciale aandacht al is het maar omdat niet is uitgesloten dat deze partij wellicht in een coalitie met CDA en VVD wordt opgenomen. Ere wie

ere toekomt de CU heeft van alle partijen de meeste aandacht besteed aan het onderwerp onder een apart hoofdstuk Israël en het Midden-Oosten, maar of je daar blij mee moet zijn is de vraag. De hele tekst ademt solidariteit met "een van de weinige democratieën in de regio." De Palestijnen worden alleen maar aangesproken als het gaat om het afzweren van geweld, maar het geweld van Israëlische zijde wordt zelfs niet

genoemd. Het volgende citaat geeft die eenzijdige kijk goed weer "Inwoners van de Palestijnse gebieden hebben recht op een menswaardig bestaan. De Palestijnse Autoriteit dient daarom respect voor de mensenrechten, godsdienstvrijheid en democratische waarden te garanderen."

Dat Israël de mensenrechten van de Palestijnen in de bezette gebieden elke dag schendt is voor de CU blijkbaar geen vermelding waard. Het zelfde patroon bij een stelling over het onderwijs "Financiële steun aan het onderwijs van de Palestijnen wordt alleen gegeven als dit onderwijsmateriaal inzet op verzoening, afziet van het oproepen tot haat en geweld en als op landkaarten de staat Israël is afgebeeld." Geen woord over het eenzijdige onderwijs dat Israëlische scholieren krijgen en waarin de gewelddadige verdrijving van de Palestijnen in

1948 gewoon wordt ontkend en voorgesteld als een vrijwillige migratie. Teleurstellend is dat, hoewel er wordt gerefereerd aan "de nationale aspiraties van de Palestijnen" er verder geen pleidooi wordt gehouden voor een Palestijnse staat. Het lijkt er sterk op dat in de visie van de CU alles wel goed komt als de Palestijnen maar ophouden met geweld te gebruiken en geen enge Hamas regeringen kiezen.

De conclusie is dat voor een kiezer die z'n stemgedrag laat bepalen door het standpunt over Israël Palestina de keuze overzichtelijk is. Er zijn maar een paar partijen die überhaupt de moeite nemen om er iets concreets over in hun programma op te nemen. Gezien de aandacht die deze kwestie dagelijks in het nieuws opeist is dat toch opmerkelijk.

Pieter van Niekerken.

Agenda

27 oktober - 3 november:
"Breaking the silence"

Hoe voel je je als soldaat als je ontdekt dat de missie waar je voor uitgezonden bent geen rechtvaardige zaak is? En wat doe je dan? Een groep Israëlische soldaten trok de conclusie: "wij verbreken de stilte". Ze bundelden hun ervaringen tot een multimediaal project: "Breaking the silence". De basis is een tentoonstelling van door de soldaten zelf gemaakte foto's. Daarmee willen zij duidelijk maken hoe de Palestijnen in de bezette gebieden behandeld worden, en wat dat met hen als soldaten doet.

Nadat de tentoonstelling op vele plaatsen in Israël zelf (o.a. in het parlement) is getoond volgt nu een internationale tournee. Na Amsterdam is Groningen de enige Nederlandse stad waar de tentoonstelling te zien zal zijn en wel van 27 oktober t/m 3 november, in de Remonstrantse Kerk, Coehoornsingel 14. "Breaking the silence" is voor het publiek geopend van 13 - 17 uur. De toegang is gratis. Daarnaast zijn er rondleidingen voor groepen, onder andere scholieren. Tijdens de opening is er altijd een vertegenwoordiger van "Breaking the silence" aanwezig voor een persoonlijke toelichting.

De organisatie in Groningen is in handen van COS Groningen en Een Ander Joods Geluid (EAJG) in samenwerking met de St. Groningen-Jabalya, ROOD (jongerenorganisatie van de SP) en Vrouwen in 't Zwart en IS.

De naam van de tentoonstelling is ontleend aan de naam van een groep van ex-soldaten in Israël die zich verzetten tegen de wijze waarop de regering van hun land de Palestijnen behandelt. Ze zijn echter niet tegen het verdedigen van hun land. Zij schrijven:

"Wij hebben als Israëlische soldaten gediend in de bezette Palestijnse gebieden. Wij stonden bij wegversperringen, verrichtten arrestaties en maakten deel uit van de oorlog tegen terreur. Als soldaten hebben we ook de andere kant gezien. Onschuldige burgers die getroffen worden, kinderen die door een uitgaansverbod niet naar school gaan, ouders die geen eten kunnen meebrengen naar huis en veel meer. Wij wilden niet vergeten wat we hebben gedaan en wat we hebben gezien. We besloten de stilte te verbreken. Het is tijd om te vertellen wat er dag in dag uit gebeurt in de bezette gebieden."

31 oktober:
informatie-en discussiebijeenkomst

In het kader van deze tentoonstelling is er op dinsdag 31 oktober om 19.30 uur een informatiebijeenkomst in de Remonstrantse Kerk. Jan Mühren, voormalig VN-waarnemer en defensieattaché in het Midden Oosten, zal in een inleiding de politieke en militaire verhoudingen in het Midden Oosten schetsen, waarna er ruimte is voor vragen en discussie. Vervolgens zal dhr. Dotan namens "Breaking the silence" het initiatief voor de tentoonstelling en de tentoonstelling zelf toelichten.

1 november:
"Het zijn net mensen" - Joris Luyendijk

In de derde aflevering van "Dwarse boeken - auteur ontmoet critici" gaat Joris Luyendijk in gesprek met Elise Friedmann en Bertus Hendriks. De bijeenkomst wordt gehouden in de Openbare Bibliotheek, Oude Boteringestraat 18, Groningen en begint om 20 uur. De toegang is gratis, maar vol is vol. De organisatie is in handen van DwarsDiep.

28 november:
Machsom Watch

Machsom Watch is een organisatie van Israëlische vrouwen die dagelijks optreden als waarnemster bij controleposten op de West-Bank. Hierbij willen ze het gedrag van Israëlische militairen en politie waarnemen, de mensenrechten van Palestijnen die door de controlepost gaan beschermen en rapporteren wat ze gezien hebben. Hun onopvallende aanwezigheid schijnt een temperend effect te hebben op de soldaten en politie. Palestijnen worden in de regel beter behandeld als Machsom Watch in de buurt is. De organisatie beschikt over 400 vrouwen van alle leeftijden en achtergronden die dit werk vrijwillig doen.

Eén van de Machsom Watchers van het eerste uur is Judith Keshet. Zij zal eind november naar Nederland komen. Op 28 november zal zij in Groningen spreken. Voor nadere informatie: let op de media. Tegelijkertijd zal er een tentoonstelling zijn over het werk van Machsom Watch.

Ja , ik wil op de hoogte blijven van het Jabalya-project

Naam:

Adres:

Woonplaats:

Telefoon:

Email:

**Opsturen aan St. Groningen-Jabalya, Coehoornsingel 87
9711 BR Groningen**

Colofon

Redactie Bert Giskes, Pieter van Niekerken en Dick Smit.

Ontwerp en lay-out: Harm van der Veen

De stichting is telefonisch te bereiken:

Bert Giskes Tel 5421370

Postadres:
Coehoornsingel 87, 9711 BR Groningen

Email: jabalya@hotmail.com

Internet: WWW.GRONINGEN-JABALYA.COM